

[Erhard Jakobsen]

for at være rige, og sandheden er, at det er de aldeles ikke, og det er det, der er grundlaget for hele den forføjede politik, der er ført. Det er den, vi vender os imod.

Bollmann (CD):

Det er en meget behersket tak for tilslutning, jeg her kan bringe på CDs vegne. Jeg må indrømme, at det jo desværre ikke kommer overraskende. Men jeg kan da være tilfreds med, at der fra flere sider er vist interesse for at diskutere lovforslaget.

Vi er klar over, at det er en genfremsættelse, og at forslaget har været genfremsat flere gange, og når vi alligevel har fundet det rigtigt og nødvendigt at fremsætte det nu, skyldes det flere forhold. For det første ved vi, at den nuværende aftale om lejeværdien udløber med udgangen af året 1978, og en ny løsning forudsætter efter vores opfattelse både et nyt boligforlig og et forlig om skattereformen. Vi ved alle, at dansk boligpolitik desværre er blevet skattepolitik, og jeg vil gerne se den, der i dag vil påstå, at både boligforlig og skattereform er klar til ikrafttræden 1. januar 1979.

Dernæst vil jeg gerne understrege endnu en gang, at CDs mål er at få boligen helt ud af beskatningen. Vi vil gerne have lejeværdibegrebet fjernet helt fra selvangivelsen, og vi har, som det blev nævnt før, gentagne gange anmodet skatteministeren om en vurdering af, hvilke konsekvenser en afvikling af lejeværdien vil få, vel at mærke med samtidig aftrapning af fradragsretten for renter af privat gæld ned til et maksimum på f. eks. 35.000-40.000 kr. årligt. Jeg er nødt til i denne forbindelse at gøre opmærksom på, at vi ikke har fået svar endnu, men vi er et tålmodigt parti.

Når man nu kan se, hvilke vanskeligheder der er forbundet med en rigtig løsning, kommer vi til de grupper, vi specielt har omtalt her i forslaget, nemlig ældre mennesker, pensionister, der ikke har råd til at forny deres lån i eget hus og derfor naturligt vil få overskud ved beregningen af lejeværdien. Netop disse grupper vil blive hårdest ramt, hvis virkningerne af 16. alm. vurdering skulle få lov at slå helt igennem i 1979. Ud over skat af lejeværdien har de gennem mange år været med til at betale grundskatter og er så her

på det sidste også truet med værdistigningsafgiften.

Jeg vil gerne sige til hr. Bakholt, der omtaler augustforliget, at augustforliget også indeholdt en begrænsning af indtægterne, og derfor vil vi meget gerne være med til en begrænsning af udgifterne for lønmodtagere, der samtidig er husejere.

Vi håber trods alt, at dette forslag kan være medvirkende til, at vi får slået hul på hovedproblemet, nemlig at få fjernet skatten fra boligen.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Det er jo nærmest hr. Erhard Jakobsen, der har forlænget debatten nu med en række ikke ganske præcise eller korrekte bemærkninger. For det første omhandler forslaget ikke specielt pensionisterne. Jeg har prøvet at se, om det var det særlige pensionistproblem, man ville løse. Det er det ikke. Det er fuldstændig generelt. Ganske uanset om man er 25 år eller man er 75 år - hvis man har overskud, skal det forsvinde med virkning fra 1. januar 1979. Derfor må man sige, at hvis det er et særligt pensionistproblem, man vil løse, så er det nu ikke alene pensionister, der som ejere har problemer, så kan man også forestille sig, at pensionister som lejere kan have problemer. Det vil altså sige, at problemet er, at en række pensionister kan have for store boligudgifter i det hele taget, uanset om de er ejere eller lejere. Skulle vi ikke prøve at betragte det på denne lidt mere rimelige måde?

Det er altså et problem, der skal løses i forbindelse med pensionsspørgsmålet, det har regeringen jo allerede tilkendegivet at den ønsker at gøre. Det er her, det hører hjemme, og ikke i en eller anden diskussion omkring parcelhusene. Det er det ene.

Det næste, jeg vil sige, er, at hr. Erhard Jakobsen derefter med megen styrke taler om de parcelhusejere, som bliver ramt af de nye vurderinger. Det er der på indeværende tidspunkt ingen der ved noget som helst om. Det eneste, der er fastlagt, er, hvad beregningsgrundlaget skal være for 1978, nemlig 15. vurdering, ikke 16., 15. vurdering plus 38 pct. Der er ingen, der overhovedet ved, hvem, hvordan og i hvilket omfang 16. vurdering rammer. Det skal indgå i en helhed i forbindelse med boligforhandlingerne, hvor vi ikke